

Катерина Петрівна ВЛАДОВСЬКА

старша викладачка, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3857-9292>

e-mail: gorda2018@ukr.net

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОХОДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В ОРГАНАХ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

У статті досліджено адміністративно-правове регулювання проходження публічної служби в органах виконавчої влади. На підставі дослідження авторка дійшла висновку про те, що адміністративно-правове регулювання публічної служби в Кабінеті Міністрів України передбачає наявність в його структурі як політичних службовців, на яких не поширюються положення законодавства про державну службу, а також принципи професійності, політичної нейтральності та стабільності публічної служби, так і державних службовців і службовців патронатної служби.

Ключові слова: публічна служба, державна служба, патронатна служба, орган виконавчої влади, адміністративно-правове регулювання

ВСТУП

Адміністративно-правове регулювання публічної служби в Україні перебуває у постійній динаміці з огляду на те, що відповідні нормативно-правові акти вдосконалюються у процесі проведення таких важливих для держави та суспільства реформ, як адміністративна та муніципальна реформи, реформа децентралізації публічної влади. Питання оновлення підходів до діяльності публічної служби залишається актуальним й значно невирішеним концептуально елементом усіх реформ публічного управління від часу відновлення незалежності України до нашого часу. Важливим чинником, що представляє публічну владу незалежно від її виду, є публічна служба як соціально-правова інституція, покликана забезпечувати, з одного боку, практичну реалізацію завдань державних і муніципальних органів влади, а з другого – захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб в їх взаємовідносинах з державою. Правове забезпечення формування та функціонування публічної служби завжди є одним із найважливіших питань, які входять до кола наукових розробок адміністративно-правової науки.

Одним із важливих аспектів наукових досліджень публічної служби є питання адміністративно-правового регулювання її проходження в органах виконавчої влади. Зазначені питання певною мірою розглядалися такими вченими, як: В.Б. Авер'янов, О.М. Бандурка, В.М. Бевзенко, В.М. Бесчастний, Л.Р. Біла-Тіунова, В.О. Галай, А.Б. Гришук, О.І. Костишев, О.Д. Крупчан, В.Я. Малиновський, О.В. Петришин, В.М. Тимків, О.В. Хорошенюк, М.І. Цуркан. Водночас комплексного дослідження адміністративно-правового регулювання проходження публічної служби в органах виконавчої влади не проведено, що підтверджує необхідність подальшого проведення наукових пошуків у цій галузі дослідження.

МЕТА статті – визначення особливостей адміністративно-правового регулювання публічної служби в органах виконавчої влади.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Ця робота базується на працях вітчизняних вчених, чинному законодавстві, судовій практиці, а також на

матеріалах періодичних видань. У дослідженні застосовано методи аналізу і синтезу, порівняння та узагальнення, а також низку інших методів.

РЕЗУЛЬТАТИ

Відповідно до Конституції України система органів виконавчої влади в Україні представлена Кабінетом Міністрів України (КМУ) (який відповідно до ст. 113 Конституції України (КУ) є вищим органом виконавчої влади), міністерства та інші центральні органи виконавчої влади (згадані у п. 9-1 ст. 116 КУ) та місцеві органи виконавчої влади, якими є місцеві державні адміністрації (ст. 118 КУ) [1].

Публічна служба в КМУ представлена трьома видами: політичною службою членів КМУ, перших заступників та заступників міністрів, державною службою працівників Секретаріату КМУ та патронатною службою службовців Апарату Прем'єр-міністра України та Секретаріату КМУ.

Відповідно до ст. 114 КУ до складу КМУ входять Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр, віце-прем'єр-міністри, міністри [1]. У ст. 6 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» прямо зазначено, що прем'єр-міністр та інші члени КМУ є політичними службовцями: «*посади членів Кабінету Міністрів України належать до політичних посад, на які не поширюється трудове законодавство та законодавство про державну службу. Статус членів Кабінету Міністрів України визначається Конституцією України, Законом України «Про Кабінет Міністрів України» та іншими законами України*» [2]. Політичний характер діяльності членів КМУ визначається тим, що ці особи призначаються на посади Верховною Радою України (ВРУ) за поданням Президента України (Прем'єр-міністр України, міністр оборони України та міністр закордонних справ України) або Прем'єр-міністра України (інші члени КМУ), однак кандидатура Прем'єр-міністра України вноситься Президентом України за пропозицією коаліції депутатських фракцій у ВРУ, тобто переважна більшість членів КМУ фактично виражає інтереси та спрямовує свою діяльність на виконання Програми діяльності КМУ, схваленої ВРУ, а фактично – політичної програми політичних партій, чії представники у пар-

ламенті утворили коаліцію депутатських фракцій. Члени КМУ виконують свої обов'язки до початку роботи КМУ, сформованою новообраною ВРУ, а дострокове припинення повноважень КМУ або його членів можливе лише з підстав, передбачених КУ – внаслідок прийняття ВРУ резолюції недовіри, задоволення заяви про відставку Прем'єр-міністра України чи смерті останнього (що має наслідком відставку усього складу уряду), задоволення заяви про відставку члена КМУ чи задоволення подання Прем'єр-міністра України чи Президента України (що зумовлює припинення повноважень члена КМУ). Водночас ВРУ вправі звільнити члена КМУ (крім Прем'єр-міністра України) й за власною ініціативою. Виконуючи відповідні функції та повноваження, члени КМУ мають керуватися критеріями політичної доцільності, проявляти політичну волю, оскільки межі, виражені законами та актами Президента України, надто широкі, щоб знайти відповіді в конкретних життєвих випадках [3, с. 258]. Політичний характер посади не зводиться до факту обов'язкової належності особи, що обіймає дану посаду, віднесена до категорії політичних, до певної політичної партії, хоча, з огляду на розвиток політичної структурованості суспільства, це, тим не менше, можливий варіант [4, с. 260]. Член КМУ – це посадова особа, яка несе персональну відповідальність за стан справ у певному секторі публічного управління і наділена для цього відповідними повноваженнями; виконує роль координатора діяльності усіх інших органів виконавчої влади для реалізації урядової політики у конкретному секторі, здійснює визначення відповідного напрямку урядової політики і його реалізації в міністерстві, секторі публічного управління; фактична реалізація та забезпечення такої реалізації здійснюється державними службовцями Секретаріату КМУ [5, с. 65].

Відповідно до ст. 47 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності КМУ здійснює Секретаріат КМУ.

Загальне керівництво Секретаріату КМУ здійснює Державний секретар КМУ, що призначається на посаду Кабінетом Міністрів України відповідно до законодавства про державну службу строком на п'ять років з правом повторного призначення; такий державний службовець звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України з підстав, передбачених законодавством про державну службу. На такий же строк призначаються й перший заступник та заступники Державного секретаря КМУ, однак звільнення їх відбувається з урахуванням пропозицій Державного секретаря. Інші державні службовці Секретаріату КМУ призначаються на посаду та звільняються з посади Державним секретарем КМУ [2]. Адміністративно-правове регулювання проходження публічної служби державних службовців Секретаріату КМУ здійснюється відповідно до законодавства про державну службу, з урахуванням положень ст. 48 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» та Положення про Секретаріат КМУ, що затверджене постановою КМУ № 850 від 12 серпня 2009 р. Останнє визначає, що Секретаріат КМУ є постійно діючим органом, що забезпечує діяльність КМУ [6]. Припинення повноважень КМУ не є підставою для звільнення з посад державних службовців, інших працівників Секретаріату КМУ, крім

працівників апарату Прем'єр-міністра України, патронатних служб Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів, які не очолюють міністерство. Структура Секретаріату КМУ затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Державного секретаря КМУ [2].

Слід зазначити, що на сьогодні низка положень Положення про Секретаріат КМУ не відповідають ст. 48 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» в частині визначення повноважень особи, яка здійснює керівництво Секретаріатом КМУ. Так, у п. 4 вказано, що до складу Секретаріату входить керівництво Секретаріату – Міністр Кабінету Міністрів України, його перший заступник та заступник, а у п.п. 6, 8 вказано їх повноваження, які у суті мають належати не міністру чи заступнику міністру як політичному службовцеві, а Державному секретарю КМУ та його заступникам. На нашу думку, слід внести зміни до Положення про Секретаріат КМУ, щоб привести їх у відповідність із ст. 48 Закону України «Про Кабінет Міністрів України».

Третя категорія публічних службовців – представники патронатної служби КМУ. Організаційно вона представлена патронатною службою – апаратом Прем'єр-міністра України та патронатної служби члена КМУ, які функціонують у складі Секретаріату КМУ (крім патронатних служб міністрів, які очолюють міністерства). Державні службовці, інші працівники таких служб призначаються на посаду та звільняються з посади Державним секретарем КМУ за поданням відповідно Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністра, який не очолює міністерство. Керівник патронатної служби – апарату Прем'єр-міністра України призначається на посаду та звільняється Прем'єр-міністром України (ч. 3 ст. 42, ч. 8 ст. 47 Закону України «Про Кабінет Міністрів України») [2].

Відповідно до Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» у складі міністерства також є посади політичних службовців (міністр, його перший заступник та заступники), державних службовців (державного секретаря міністерства, керівника та заступників керівника центрального органу виконавчої влади, що не є міністерством, службовців апарату міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади, керівники, заступники керівників територіальних органів міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади.

Призначення на посаду першого заступника міністра та заступників міністра здійснюється КМУ за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до пропозицій відповідного міністра, так само відбувається звільнення таких осіб; ці ж особи звільняються у разі звільнення міністра. Адміністративно-правове регулювання публічної служби на посадах першого заступника міністра та заступників міністра є аналогічним відповідному регулюванню діяльності міністра (в частині соціального та іншого забезпечення, а також непоширення на них трудового законодавства та законодавства про державну службу).

Вищою посадовою особою з числа державних службовців міністерства є державний секретар міністерства, який призначається на посаду Кабінетом Міністрів України строком на п'ять років з правом повторного призначення; його відбір здійснюється за результатами конкурсу, що проводиться відповідно до законодавства

про державну службу, із дотриманням вимог, передбачених ст. 10 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (щодо освіти, досвіду роботи, тощо), його звільнення відбувається Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України або відповідного міністра. Основними завданнями державного секретаря міністерства є забезпечення діяльності міністерства, стабільності та наступності в його роботі, організація поточної роботи, пов'язаної зі здійсненням повноважень міністерства. Інші державні службовці апарату міністерства призначаються на посаду та звільняються з посади державним секретарем міністерства (однак структуру апарату міністерства затверджує міністр); звільнення міністра не може бути підставою для звільнення державних службовців та працівників апарату міністерства, крім працівників патронатної служби міністра [7].

У структурі інших центральних органів виконавчої влади та територіальних органів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади немає політичних службовців, а є лише державні службовці. Відповідне призначення службовців апарату центрального органу виконавчої влади, керівництво ним та визначення його організаційної структури здійснює керівник центрального органу виконавчої влади. Призначення керівників територіальних органів центрального органу виконавчої влади та їх заступників здійснюється керівником центрального органу виконавчої влади відповідно до законодавства про державну службу, а інші державні службовці територіальних органів центрального органу виконавчої влади призначаються на посади та звільняються з посад керівниками територіальних органів центрального органу виконавчої влади, структура відповідних територіальних органів затверджується керівником центрального органу виконавчої влади за погодженням з міністром, який спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади. Таке погодження необхідне й для створення, ліквідації чи реорганізації відповідного територіального органу КМУ [7].

У структурі міністерств діє патронатна служба міністра. Її завданням є допомога міністрові у здійсненні його повноважень, забезпеченні його зв'язків із структурними підрозділами Міністерства та органами, діяльність яких координує Міністр, а також з органами державної влади, міжнародними організаціями, засобами масової інформації, громадськістю, а також виконанні інші доручення Міністра. Така служба може функціонувати у вигляді управління (чи департаменту) забезпечення діяльності міністра (організаційної діяльності, патронатної служби міністра). Сучасні підрозділи по забезпеченню діяльності міністра окрім зазначеної функції формують стратегічне планування Міністерства, здійснюють міжнародне співробітництво, охоплюють завдання прес-служби. Наприклад, у Міністерстві фінансів України Департамент як патронатна служба міністра включає відділ організаційного забезпечення та контролю виконання доручень Міністра; відділ експертно-аналітичної роботи; відділ стратегічного планування та координації роботи центральних органів виконавчої влади; відділ координації міжнародних заходів та комунікацій; сектор зв'язків зі засобами масової інформації – Прес-служба [5, с. 66-68, 77, 176-177].

Відповідно до ст.ст. 8, 10 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» місцеві державні адміністрації очолюють голови відповідних місцевих державних адміністрацій, які призначаються на посаду Президентом України за поданням КМУ на строк повноважень Президента України; перший заступник та заступники голови місцевої державної адміністрації призначаються на посаду та звільняються з посади головою місцевої державної адміністрації за погодженням з КМУ (місцеві державні адміністрації обласного рівня) або з головою обласної державної адміністрації (місцеві державні адміністрації районного рівня). У Законі України «Про місцеві державні адміністрації» не визначено, що посади голови, першого заступника голови та заступників голови місцевої державної адміністрації є політичними, однак фактично вони є такими, оскільки призначаються на строк повноважень Президента України (відповідного голови місцевої державної адміністрації), можуть бути звільнені з ініціативи Президента України, а також у разі висловлення недовіри простою більшістю голосів від складу відповідної ради [8]. На цих осіб відповідно до п. 9-1 ч. 3 ст. 3 Закону України «Про державну службу» не поширюється дія законодавства про державну службу, на відміну від інших службовців місцевих державних адміністрацій [9].

Керівники структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій очолюють відповідні підрозділи і несуть персональну відповідальність перед головами відповідних державних адміністрацій за виконання покладених на ці підрозділи завдань; призначаються на посаду та звільняються з посади головами відповідних державних адміністрацій за погодженням з органами виконавчої влади вищого рівня в порядку, що визначається КМУ. Керівники структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій зі статусом юридичних осіб публічного права здійснюють визначені Законом України "Про державну службу" повноваження керівника державної служби у цих структурних підрозділах [8].

Для правового, організаційного, матеріально-технічного та іншого забезпечення діяльності місцевої державної адміністрації (ДА), підготовки аналітичних, інформаційних та інших матеріалів, систематичної перевірки виконання актів законодавства та розпоряджень місцевої ДА, подання методичної та іншої практичної допомоги місцевим ДА та органам місцевого самоврядування головою місцевої ДА утворюється апарат місцевої ДА в межах виділених бюджетних коштів. Апарат місцевих ДА очолює керівник, який призначається на посаду головою місцевої ДА в порядку, передбаченому законодавством про державну службу. Керівник апарату місцевої ДА організовує його роботу, забезпечує підготовку матеріалів на розгляд голови місцевої ДА, організовує доведення розпоряджень голови місцевої ДА до виконавців, здійснює визначені Законом України «Про державну службу» повноваження керівника державної служби в апараті місцевої ДА та її структурних підрозділах (крім структурних підрозділів зі статусом юридичних осіб публічного права), відповідає за стан діловодства, обліку і звітності, виконує інші обов'язки, покладені на нього головою місцевої ДА. З цих питань керівник апарату місцевої ДА видає накази. Голова місцевої ДА затверджує положення та визначає структуру апарату (ст. 44 Закону України «Про місцеві державні

адміністрації» [8].

Слід зазначити, що на законодавчому рівні є прогалина стосовно діяльності патронатної служби на рівні місцевих ДА. В Законі України «Про місцеві державні адміністрації» про категорію патронатних службовців місцевої державної адміністрації не вказано, однак у ст. 92 Закону України «Про державну службу» прямо не вказано місцеві ДА серед органів, в яких можуть бути посади патронатної служби, але зазначено, що до посад патронатної служби належать «посади патронатних служб в інших державних органах» [9]. До 2016 р. в Україні діяв Порядок перебування на державній службі працівників патронатної служби членів КМУ та голів місцевих ДА (постанова КМУ № 851 від 19 травня 1999 р.), який у зв'язку із прийняттям наявного Закону України «Про державну службу» визнано таким, що втратив чинність, нового ж Порядку передбачено не було. Водночас на рівні розпоряджень голів місцевих ДА прийнято положення про патронатну службу (наприклад, відповідні положення, затверджені розпорядженням голови Київської обласної державної адміністрації № 523 від 18 вересня 2018 р., Дніпропетровської обласної державної адміністрації від 14 листопада 2019 р. № р-646/0/3-19 чи Херсонської обласної державної адміністрації № 768 від 10 жовтня 2016 р.). Однак, на рівні ст. 44 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» немає регулювання можливості створення патронатних служб у складі місцевої ДА. На нашу думку, слід внести зміни до ст. 44 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», в якій передбачити, що з метою аналітичного, організаційного, інформаційного та іншого забезпечення діяльності голови місцевої ДА, підготовка відповідних проектів доручень, пропозицій тощо у структурі апарату місцевої ДА створюється патронатна служба, структура та повноваження якої визначається розпорядженням голови відповідної адміністрації.

ВИСНОВКИ

Отже, на підставі проведеного дослідження адміністративно-правового регулювання публічної служби в органах виконавчої влади, можемо дійти висновків, що адміністративно-правове регулювання публічної служби в Кабінеті Міністрів України передбачає наявність в

його структурі як політичних службовців, на яких не поширюються положення законодавства про державну службу, а також принципи професійності, політичної нейтральності та стабільності публічної служби (призначення на посаду, звільнення з посад та діяльність на посаді залежить від політичної кон'юнктури та програми політичних партій, представники яких входять до складу коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, яка й формує склад відповідних політичних службовців), так і державних службовців і службовців патронатної служби. Останні забезпечують діяльність членів Кабінету Міністрів України (крім тих, які очолюють міністерство) і знаходяться у формальному підпорядкуванні Секретаріату Кабінету Міністрів України, однак фактично підпорядковуються лише особі, діяльність якої забезпечують. Адміністративно-правове регулювання публічної служби в міністерствах і в місцевих органах виконавчої влади передбачає наявність в їх структурі як політичних, так і державних і патронатних службовців, керівництво якими здійснює державний секретар міністерства (чи керівник апарату місцевої державної адміністрації), в інших центральних органах виконавчої влади та територіальних підрозділах міністерств, інших центральних органах виконавчої влади політичних службовців немає, а керівництво державною службою та стратегічне управління відповідним органом здійснює його керівник. На законодавчому рівні є прогалина стосовно діяльності патронатної служби на рівні місцевих державних адміністрацій: на рівні розпоряджень голів місцевих державних адміністрацій прийняті положення про патронатну службу, однак, на рівні ст. 44 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» відсутнє регулювання можливості створення патронатних служб у складі місцевої державної адміністрації. Слід внести зміни до ст. 44 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», в якій передбачити, що з метою аналітичного, організаційного, інформаційного та іншого забезпечення діяльності голови місцевої державної адміністрації, підготовка відповідних проектів доручень, пропозицій тощо у структурі апарату місцевої державної адміністрації створюється патронатна служба, структура та повноваження якої визначається розпорядженням голови відповідної адміністрації.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28 червня 1996 року. *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>
2. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27 лютого 2014 року. *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18>
3. Виконавча влада і адміністративне право / за заг. ред. В.Б. Авер'янова. Київ, 2002. 668 с.
4. Крупчан О.Д. Організація виконавчої влади в Україні: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2013. 497 с.
5. Костилен О.І. Адміністративно-правовий статус патронатної служби міністра: дис. ... канд. юр. наук: 12.00.07. Київ, 2015. 202 с.
6. Положення про Секретаріат Кабінету Міністрів України: затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2009 року № 850. *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/850-2009-п#top>
7. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17 березня 2011 року. *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17>
8. Про місцеві державні адміністрації: Закон України від 9 квітня 1999 року. *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
9. Про державну службу: Закон України від 10 грудня 2015 року. *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>

References

1. The Constitution of Ukraine dated June 28, 1996. *Legislation of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>

(in Ukrainian).

2. On the Cabinet of Ministers of Ukraine: Law of Ukraine dated February 27, 2014. *Legislation of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18> (in Ukrainian).

3. Executive power and administrative law / ed. V.B. Averianov. Kyiv, 2002. 668 p. (in Ukrainian).

4. Krupchan O.D. Organization of executive power in Ukraine: diss. ... Doctor of legal sciences: 12.00.07. Kharkiv, 2013. 497p. (in Ukrainian).

5. Kostylyev O.I. Administrative and legal status of the patronage service of the minister: diss. ... PhD in legal sciences: 12.00.07. Kyiv, 2015. 202 p. (in Ukrainian).

6. Regulation on the Secretariat of the Cabinet of Ministers of Ukraine: approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated August 12, 2009 No. 850. *Legislation of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/850-2009-p#top> (in Ukrainian).

7. On central bodies of executive power: Law of Ukraine dated March 17, 2011. *Legislation of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17> (in Ukrainian).

8. On local state administrations: Law of Ukraine dated April 9, 1999. *Legislation of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (in Ukrainian).

9. On civil service: Law of Ukraine dated December 10, 2015. *Legislation of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text> (in Ukrainian).

Kateryna VLADOVSKA

Senior Lecturer, Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3857-9292>

e-mail: gorda2018@ukr.net

ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF PUBLIC SERVICE IN BODIES OF THE EXECUTIVE POWER

In the paper, a study of the administrative and legal regulation of public service in the bodies of the executive power was carried out. On the basis of the conducted scientific research, the author came to the conclusion that the administrative and legal regulation of public service in the Cabinet of Ministers of Ukraine provides for the presence in its structure of political employees who are not subject to the provisions of the legislation on civil service, as well as the principles of professionalism, political neutrality and stability public service, as well as civil servants and employees of the patronage service. The latter ensure the activities of the members of the Cabinet of Ministers of Ukraine (except for those who head the ministry) and are formally subordinated to the Secretariat of the Cabinet of Ministers of Ukraine, but in fact are subordinated only to the person whose activity they ensure. The administrative and legal regulation of public service in ministries and local executive bodies provides for the presence in their structure of both political and state and patronage employees, who are managed by the state secretary of the ministry (or the head of the staff of the local state administration), in other central bodies of executive power and territorial subdivisions of ministries, other central bodies of the executive power, there are no political employees, and the management of the state service and strategic management of the relevant body is carried out by its head.

Keywords: public service, state public Service, patronage service, body of executive power, administrative and legal regulation